

SVETLOST IZ SVETILIŠTA

8. pouka za 25. maj 2024.

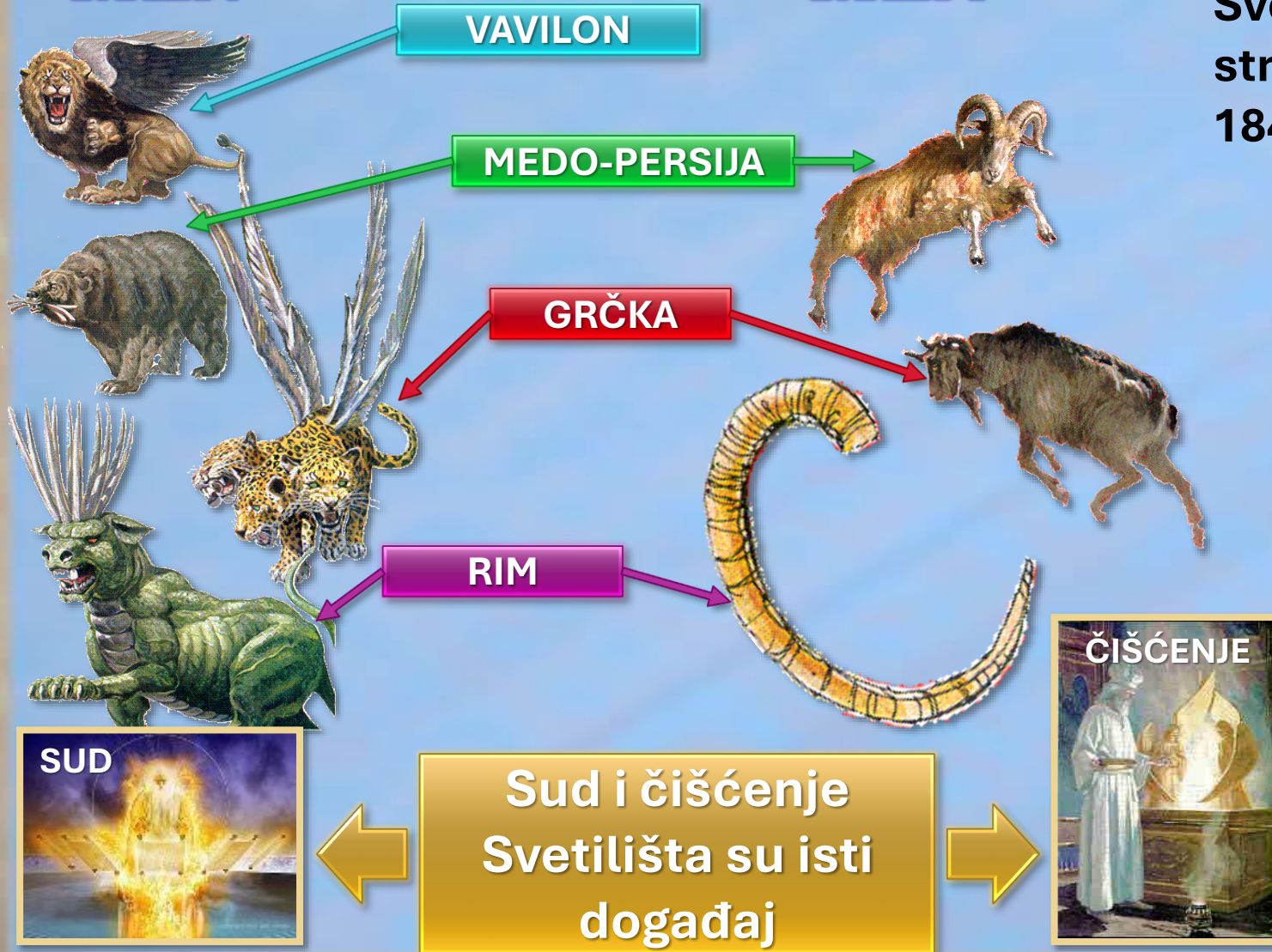

„A od ovoga što rekosmo, glavno je: imamo takvoga prvosveštenika koji je seo s desne strane prestola veličine na nebu, sluga je svetinji i istinitom šatoru, kojeg je načinio Gospod, a ne čovek.“
(Jevrejima 8,1.2)

Kad se Isus nije vratio 1844. kao što pokazuju proročanstva o 70 sedmica i 2300 dana, bilo je potrebno revidirati tumačenje. I našli su ovo:

DANILO 7

DANILO 8

Čišćenje Svetilišta nije bio drugi Isusov dolazak. Ako Danilo 8,14. i sud iz Danila 7,9-10. najavljuju isti događaj, koje je Svetilište trebalo očistiti? S druge strane, koji je sud mogao započeti 1844?

Pravo Svetilište.

Čišćenje.

Sud.

Milost i pravda.

Advokat i posrednik.

PRAVO SVETILIŠTE

„koji služi u Svetilištu, u pravom Šatoru koji je podigao Gospod, a ne čovek.“ (Jevrejima 8,2)

Ako Svetilište koje treba očistiti nije bila Zemlja, šta je onda?

Proučavajući Bibliju, adventisti su nakon razočaranja 1844. otkrili da postoje dva svetilišta:

Zemaljsko Svetilište, slika i sena onog pravog (Jev. 8,5)

Nebesko Svetište, koje je podigao sam Bog (Jev. 8,2)

Prvo Svetilište i Hramovi koji su sledili do 70. A.D. izgrađeni su prema uzoru kojeg je Bog pokazao Mojsiju (Izl. 25,40). U njima je predstavljen pravo Jagnje i Prvosveštenik: Isus (Jn. 1,36; Jev. 4,14).

Prvo, Isus je prineo sebe za nas da skine krivicu našeg greha (Rimljanima 5,8), i, drugo, on se zauzima za nas, oslobađajući nas od vlasti greha i osiguravajući naše spasenje (Jev. 7,25).

ČIŠĆENJE SVETILIŠTA

„Tako će obaviti obred pomirenja nad Svetilištem zbog nečistoća Izraelaca, zbog njihovih prestupa i svih njihovih greha.“ (Lev. 16,16a)

Iako je Izraelcima oprosteno prinošenjem njihovih žrtava, njihova je krivica „prenesena“ na Svetilište. Zato je bilo potrebno njegovo očišćavanje. To se dogodilo na Dan pomirenja, koji je i danas među Jevrejima poznat kao sudnji dan.

Svako je morao da muči svoju dušu (Lev. 23,27)

Nisu se obavljale nikakve svetovne aktivnosti (Lev 23,28)

Prvosveštenik je ušao u prisutnost Božiju (Lev 16,12-13)

Kovčeg, zastor i pozlaćeni oltar očišćeni su krvlju jarca (Lev 16,15-19, 33)

Još jedan živi jarac odneo je bezakonje u pustu zemlju (Lev. 16:20-22)

Napokon su bili očišćeni od greha (Lev 16,30)

Ako neko toga dana nije tugovao kajući se za svoje grehe bio je „odsečen“ (Lev. 23,29-30). Sudbina mu je tog dana bila zapečaćena. Na isti način, kada se završi čišćenje nebeskog svetilišta, naša će sudbina biti zapečaćena. U međuvremenu, danas je dan patnje naše duše, dan odluke (Jev. 3,14-15).

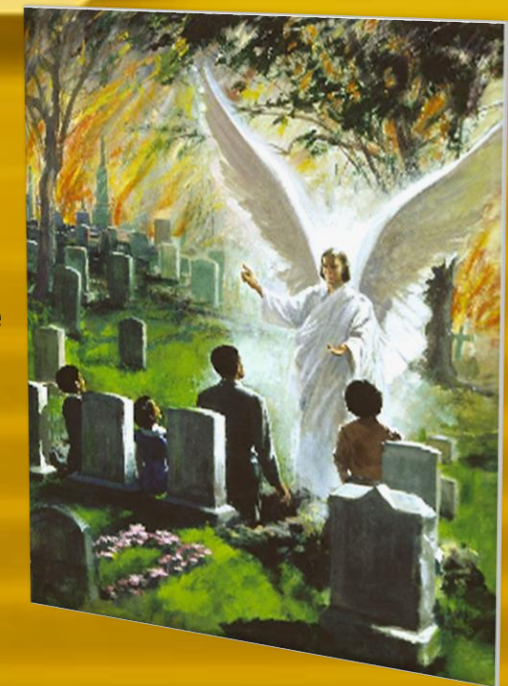
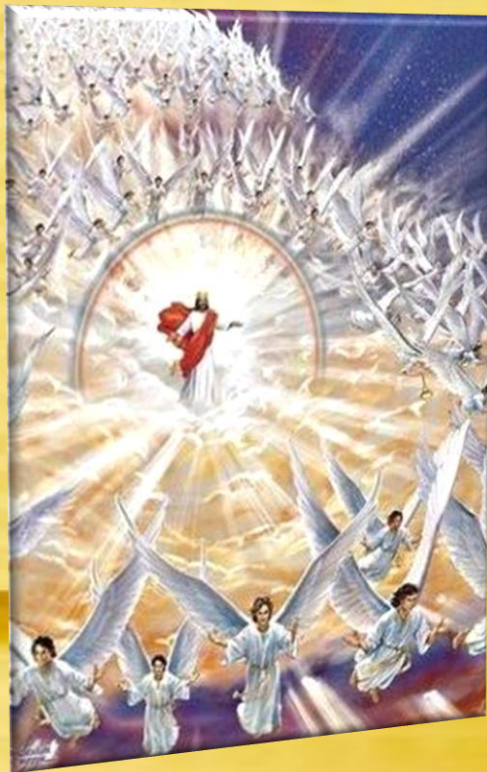
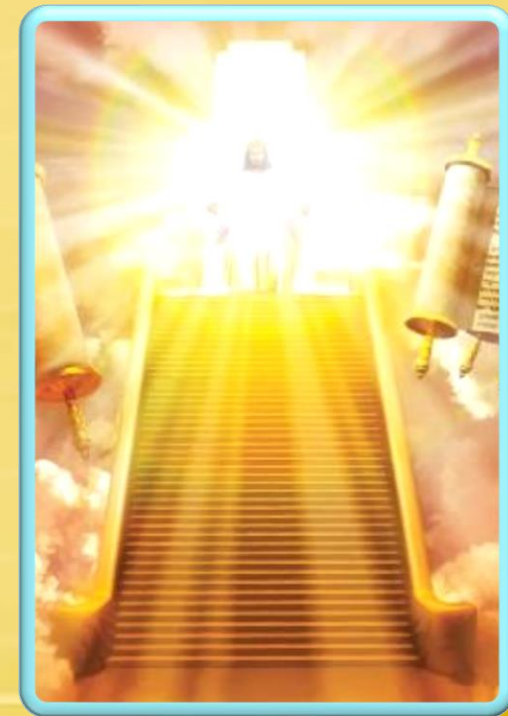
SUD

„On reče jakim glasom: „Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas Njegova suda. Klanjajte se onome koji je stvorio nebo, zemlju, more i izvore vode.“ (Otk. 14,7)

Prema proročanstvu, čišćenje nebeskog Svetilišta – odnosno Sud – započelo je 1844. godine. Od tada Adventistička crkva glasno objavljuje da je došao čas suda, pozivajući sve da se poklone Bogu i žive u skladu s Njegovim zapovestima.

Ali, neće li se sud dogoditi kada Isus dođe na Zemlju (1. Dn. 16,33; 2. Tim. 4,1)?

Kada Isus dođe, On izvršava već donesenu presudu, budući da dolazi s „nagradom“ kako bi vratio „svakome prema delima njihovim“ (Otk. 22,12), On šalje svoje anđele da sakupe izabrane (Mt 24,31), i vaskrsava one koji veruju u Njega (1. Sol. 4,16). Imajte na umu da mrtvi nevernici ne vaskrsavaju kada Isus dođe i zato im se tada ne sudi (Otkrivenje 20,4-5).

MILOST I PRAVDA

„I utvrdiće se presto milošću, i na njemu će sedeti jednako u šatoru Davidovom koji će suditi i tražiti što je pravo i biti brz da čini pravdu.“ (Isaija 16,5)

Deset zapovesti položenih u Kovčeg predstavljaju merilo suda, Božiju pravdu (Propovednik 12,13-14). Pomirilište postavljeno između zakona i Božije prisutnosti predstavlja Božiju milost (1. Jn 2,1-2).

Njegovom krvlju poprskan je oltar za žrtve paljenice

Put do nebeskog Svetilišta počinje prihvatanjem Isusove žrtve

Njegovom krvlju poprskan je kadioni oltar

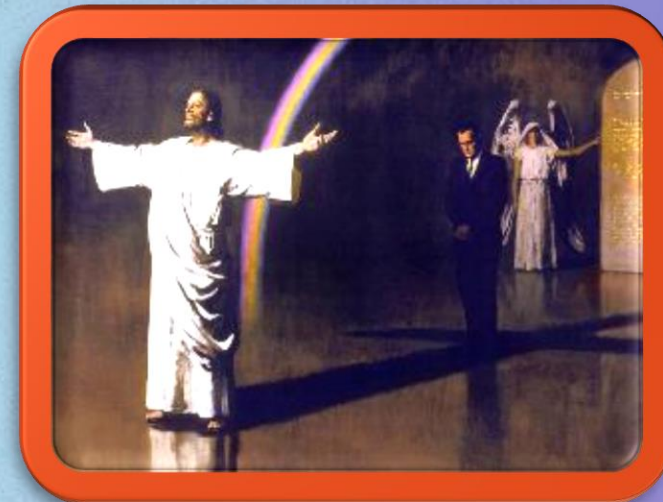

Nastavlja se životom u zajednici s Hristom

Njegovom krvlju poprskan je veo, ispred kovčega

i završava se kada se naš slučaj iznese pred Sudiju

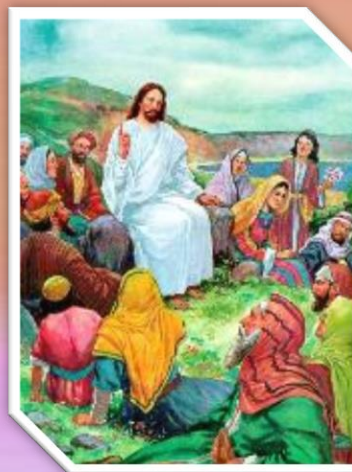
Pravda zahteva poštovanje zakona. Milost prihvata Isusov savršeni život umesto našeg (1. Pt. 1,18-19). „Tako ljubav u nama postaje savršena i imamo pouzdanje na Dan suda“ (1. Jn. 4,17).

ADVOKAT I POSREDNIK

„Zato i može vavek spasti one koji kroza Nj dolaze k Bogu, kad svagda živi da se može moliti za njih.“ (Jevrejima 7,25).

Isusov život otkrio je Božiju ljubav svetu u potrebi i svemiru koji posmatra. Njegova smrt otkrila je odvratnost greha i pružila spasenje celom čovečanstvu. Njegovo posredovanje u nebeskom Svetilištu daje blagodati pomirenja svakome ko pruži ruku u veri da ih primi.

Kroz ceo naš život i, naravno, u vreme suda, Isus je naš Advokat (1. Jn. 2,1).

Isusovo delo u nebeskom Svetilištu uči nas:

Jasnom razumevanju plana otkupljenja

Zahtevima Božijeg zakona

Beskrajnoj ceni našeg spasenja

Putu kojeg je Isus otvorio da se dođe do Oca

Sigurnost da se možemo s poverenjem obratiti Bogu

Uskoro će sud da se završi i Isus će se pojaviti „drugi put, ali ne zbog greha, nego da donese spasenje onima koji ga iščekuju“ (Jev. 9,28)

„Dok se na sudu otvaraju knjige sa zapisima, životi svih koji su poverovali u Isusa dolaze na pregled pred Boga. Počevši od onih koji su prvi živeli na zemlji, naš Advokat predstavlja slučajeve svake sledeće generacije i završava sa živima.

Svako se ime spominje, svaki slučaj pomno istražuje. Imena se prihvataju, imena odbijaju...

Svi koji su se istinski pokajali za greh i verom zatražili Hristovu krv kao svoju pomirbenu žrtvu, imali su oprosteno upisano pored svog imena u nebeskim knjigama. Budući da su postali sudeonici u Hristovoj pravednosti, a njihov karakter je u skladu s Božijim zakonom, njihovi će gresi biti izbrisani a oni sami bit će smatrani dostojnima večnog života.“

„Sada stojimo u tremu, čekajući i tražeći tu blaženu nadu, slavni dolazak našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista... U svom posredovanju kao našem advokat, Hristu ne trebaju ni vrline ni posredovanje nijednog čoveka. On je jedini koji je poneo grehe, jedini koji je žrtva za grehe. Molitvu i ispovest treba prinositi samo Onome koji je jednom zauvek ušao u Svetinju nad svetinjama. On će do kraja spasiti sve koji mu dolaze verom. On uvek živi da posreduje za nas.“